

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 30sten MAART 1833. N. 13.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

Letterkundige Byzonderheden.

In een koffijhuis van Russel-Street naby Covent-Garden, hetwelk sedert eenigen tyd door schryvers en staatkundigen uit Londen sterk bezocht werd, schenen drie Letterkundigen zeer ingespannen te zyn, met de lezing en het maken van aanteekeningen van een latynsch boekwerk. Dit is vooraf te melden dat onze geschiedenis tot de voorgaande eeuw opklimt; dewyl men in de huizen nog *Coffeehouses* genoemd, heden ten dage niet dikwyls, die klasse van gewone bezoekers ontmoet die zich oneindig liever in den gepriviligeerden kring der "Clubs," der "Wetenschappelyke of Letterkundige instellingen" en andere kringen by inteekening vereenigen.

De koffijhuizen van Londen zyn over het algemeen gestoffeerde *Hôtels*; en eene soort van *Restauratiën* geworden, alwaar men van de Engelsche gezelligheid een treurig denkbeeld zou opvatten. Iedere gast of iedere groep van gasten ontbyt, middag-of avondmaalt aldaar afzonderlyk, achter eene soort van houten *barrière* met traliewerk ... ongezellige gemeenschap met de naburige tafels, zonder eenig lastig oponthoud te vreezen te hebben. Men vindt niet meer van die herbergen, gelyk die der Syrene uit de tyden van Elizabeth, en waar naar toe zich Shakspeare, Ben Johnson, Beaumond, Fletcher enz. regelmatig begaven, om onder het ledigen van eenige fleschen X-érès gesprekken over het tooneel te houden; men vindt die coffee-houses, der achttiende eeuw gelyk dat van Saint-James en dat van Will niet meer, alwaar de oude Dryden alle jeugdige schryvers zich rondom hem zag verdringen, ten einde zyne uitspraak in het stuk van letterkunde te hooren, en van waar Addison en Steele meer dan één nummer hunner van tyd tot tyd uitgegeven wordende bladen gedateerd hebben.

Het koffijhuis van Russel-street was door Daniël Button gehouden, en wedyverde met het koffijhuis van Will, sedert de heer Isopides, verdichte naam van Steele, als grondlegger van den "Guardian," aldaar de bus zyns dagblads gevestigd had, dat LEEUWENHOOFD door de fraaye geesten en de *Cockneys* van Londen, niet minder gevreesd, dan de noodlottige *Leeuwenmuil* van Saint Marcus zulks door de staatkundigen van Venetië was.

Het was dan ten huize van Daniël Button, dat op eenen achtermiddag van het jaar 1721, drie letterkundigen eenige moeyelyke plaatsen van eenen latynschen dichter naauwkeurigl yk overwogen Door den twyfelachtigen zin van een vers opgehouden, gaven zy hunne verlegenheid luid genoeg te kennen, om er van de zyde der toehoorders geene onverscheidenheid in gelegen te doen zyn, met zich in eene soort van klassischen twist te mengen die onder dusdanigen of onder eenen anderen vorm zeer dikwyls by Daniël even als by Will plaats greep. Een jonge Garde-Vaandrig had tot dusverre op eene naïve wyze veel vermaak gevonden in het luisteren naar een gesprek door de drie sprekers dan eens op eene leerzame dan eens op eene geestige wyze onderhouden. Hetzy dat het de nog versche herinnering van eenige schoolvertaling, hetzy dat hy onder het gewaad van Mars aan de dienst der Muzen van de Universiteit getrouw gebleven ware, de jeugdige officier vleide zich, eensklaps tot de kennis van dezen door deze drie geletterden zoo duister uitgelegden tekst geraakt te zyn. Hy naderde op eene bescheidene wyze en niet zonder blozen verschooning vragende van zyn gevoelen te kennen te geven, zeide hy: "Myne heeren! het komt my voor, dat de zin van dit vers gemakkelyk te vatten zy, byaldien, naar ik volgens hetgene vooraf gaat geloof het geval te moeten zyn, die spreekwyze in plaats van met een eenvoudig punt, hetwelk de drukker aldaar geplaatst heeft, MET EEN VRAAGTEEKEN besloten worde.—?"

Het bleek dat de jonge officier gelyk had; de drie letterkundigen zagen elkander aan ... buitst, deze les van een' scholier te ontvangen. Doch de meest beleedigde van de drie was hy die het boek in de hand en het laatst de uitspraak gedaan had dat het vers onvertaalbaar was. Dit was een klein mannetje met levendige oogen, en een spottend en listig voorkomen; doch ongelukkiglyk zeer opmerkelyk door eene onbehagelyke gestalte die aan het verstand een wapen verleent, des te noodzakelyker voor hem die met dezelve bezocht is, naarmate hy zich menigvuldiger tegen de kwaadwillige grappen die zy hem op den hals haalt, te verdedigen heeft. Het kleine mannetje was gebogcheld. Bovendien scheen hy zich de les van den jongen officier byna geheel alleen aan te trekken. Inderdaad was hy om zoo te zeggen, klassisch vertaler van beroep. Zyne vertalingen waren ongetwyfeld niet zyne eenige letterkundige titels, doch die welke hem het meest opgebragt hadden: hy had de *Thébaïde* van Statius vertaald, hy had de *Herscheppingen* van Ovidius vertaald, hy had de *Brieven* en *Heldichten* van Horatius vertaald, bovenal had hy den geheelen Homerus vertaald.... Dit mannetje in één woord was de vermaarde Alexander Pope onder zyne beide vrienden Congrève en Parnell; —die zich tot den jongen Officier rigtende, dezen op den toon eener minachtende opgeblazenheid vraagde: "Weet gy wel, myn heer de geleerde, wat een VRAAGTEEKEN is?...?

De jonge officier had zich eene kleine zege of ten minste eene dier welwillende woorden, eene dier gemeenzame handdrukken voorgesteld, welke de oude Dryden, zoo hekelachtig hy ook anders ware, getuige *Macflecnoe*, zoo volgaarne aan de jonge lieden die hem in het koffijhuis kwamen hooren, uitdeelde. Thans op zyne beurt beleedigd, word hy geenszins verlegen, en zyne beschroomdheid, voor die onbeschoftheid doende plaats maken met welke een' scholier somtyds de vermaningen zyner leermeesters beantwoordt, gaf hy na de mismaakte gestalte van Pope, met eene veelbeteekenende houding gemeten te hebben ten antwoord: "Een vraagteeken mynheer?... is een klein krom ding, dat dikwyls onbeschofte vragen doen kan?"

Dit gezegd hebben verwyderde zich de jonge vaandrig.

De lagchenden waren niet op de zyde van Pope, die eenige woorden binnensmonds brommende, zyn boek digt deed, zyne vrienden vaarwel zeide, rood van gramschap het huis verliet en in zyne koets —want hy behoorde tot het klein aantal dichters van dien tyd wier genie niet meer te voet ging—verdween.

Gedurende drie dagen ten minste zag men Pope niet in het koffijhuis van Daniël Button, verschynen; gedurende drie dagen bleef hy droevig, somber en in eenzaamheid op zyn zeer aangenaam verblyf van Twickenham.

De Lords zochten Pope als hunnen dischgenoot op en schreven hoogelyk op zyne Werken in; de Ladies bewonderden de bevalligheid en de harmonie zyner losse dichtstukjes; de moeyelykste kunstregters roemden de diepte zyner denkbeelden en het edele van zynen styl, in zyne zedelyke dichtwerken; met rytuig kwam en ging hy van Londen naar Twickenham; alwaar die *Villa* sierlyker dan de Tibur van Horatius, gelegen was; Pope in één woord, smaakte niet alleen al de genietingen des roems, maar ook nog die van den rykdom .....en echter had hem een snedig gezegde gedurende drie dagen ongelukkig doen zyn!... Welnu! ja, Pope had de bewustheid van zyn talent, en zynen roem; Pope was het troetelkind der grooten, de meest geliefde dichter der Dames, hy was de bewonderde schryver van *Windsor Forest*, *Essay on Criticism the rape of the lock* van den *brief van Abailard aan Héloïse*, van die vertaling der *Ilias* bovenal, die de een weinig overdrevene geestdrift zyner eeuw op gelyken rang met het oorspronkelyke plaatste; doch Pope zou er zynen roem om gegeven hebben, hy zou zyne fortuin, dien prys zyner nachtwaken gegeven hebben, om niet gebogcheld te zyn.....Pope was nog jong en..... verliefd.

Hierna bragt Pope, nadat hy vry norsch het koffijhuis van Daniël Button verlaten had, in plaats van zich naar Lady Mary Wortley Montague te begeven, werwaarts hy eerst het voornemen had gehad te gaan, zyne droefheid in de eenzaamheid zyner *Villa* aan de boorden van den Teems over.

BEKENDMAKING.

De HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie heeft den Heer Josias Abinun De Lima benoemd tot Wykmeester van de Wyk No. 2 in de Willemstad, in de plaats van den Heer Jb. Delvalle, dewelke daaruit eervol ontslagen is.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Den 29sten Maart 1833.

Publieke Inschrijving.

Ingevolge autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie en onder nader goedkeuring van hoogdenzelven, zal de Boekhouder Controlleur aan de voordeeligste inschryvers, ten behoeve der Koloniale Kas verkoopen, Wissels ten bedrage van Acht Duizend Gulden Ned. Ct. door den Heer Directeur voormeld op het Ministerie voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien, op vier maanden zigt, aan de order van den Algemeenen Ontvanger afgegeven.

De inschryving biljetten zullen voor ronde sommen tot ƒ100. toe, tot Dingsdag den 2den April 's voormiddags te elf ure ten Kantore van den Boekhouder Controlleur worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 29sten Maart 1833.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 29sten Maart 1833.

Het Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt te kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Oncen voor 16 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd.
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretaris van het Gemeente-Bestuur,
den 1sten Maart 1833.

Het Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TE HUUR

En te bevragen bŷ den ondergeteekende.

Het Huis van de Plantagie Valentyn, met privilegie van vele voordeelen die de huurder van de Plantagie zal kunnen trekken.

Het groote Huis toebehoorende aan Dewedowe Cambiaso, gelegen aan de Overzyde der Haven met vele commoditeiten, en Regenwater voor huisgebruik.

Drie groote Pakhuizen geschikt voor de commercie, gelegen aan den Waterkant van de Overzyde der Haven, voor zeer geringe huurpenningen.

M. CAMBIASO.

Den 28sten Maart 1833.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze loctste.

INGEKLAARD—MAART.

23.	boot Geertruida, Marchena,	Bonaire
	golet Amazona, Roja,	Puerto Cabello
	—— De Eensgezindheid, Van Grieken,	Orchilla
	bark Liberia, Gonsales,	Carthagena
25.	golet Mercurio, Rodriguez,	Coro
27.	—— Las Tres Hermanas, Torres,	Cuba
	brik Stranger, Hull,	La Guaira
28.	golet Gran Maria, Jones,	Maracaybo
	—— Dorothea, De Lange,	Aruba

UITGEKLAARD—MAART.

22.	faluche Josefita, Gonsales,
25.	bark Trenidad, Hands,
26.	boot Geertruida, Marchena,
28.	golet Amalie Maria, Sillé,
29.	—— Mercurio, Rodriguez,
	—— Dorothea, De Lange,

☞ Dewyl aanstaande Vrydag een Feestdag is, zal onze Courant uitgegeven worden op den voorgaanden Donderdag avond. Wŷ verzoeken dat de Advertissementen, &c. voor dat nommer bestemd, dien dag vroeg ingezonden worden.

Op gisteren is alhier laatst van Puerto Cabello aangekomen, de V. S. Schoener *Shark*, gekommandeerd door den kapitein *W. Boerum*. Ten anker komende heeft zŷ een salut gedaan, hetwelk behoorlŷk van het fort Amsterdam is beantwoord geworden.

Uit berigten van Maracaybo blŷkt het dat het gouvernement van Frankrŷk den Heer Mahilin benoemd heeft als deszelfs Konsul Generaal bŷ het gouvernement van Venezuela, ten einde een handels traktaat met deze Republiek te sluiten. De gemelde Konsul Generaal is reeds te Caracas aangekomen en heeft het exequatur op zŷne benoeming erlangd.

Nadere uittreksels uit Nieuw Yorksche Couranten.

(Uit *Le Courrier des Etats Unis* van den 13 en 16den Februarŷ.)

FRANKRYK.

Op den 1sten Januarŷ dezes jaars ter gelegenheid der nieuwjaars gelukwenschingen aan den Koning der Franschen, heeft Zŷne Majesteit het volgende antwoord gegeven op de aanspraak van den Heer Dupin, President van de Kamer der Afgevaardigden:

"*Mŷne Heeren!*—Goede, wŷsselŷk overdachte en met openhartigheid en getrouwheid uitgevoerde wetten zŷn inderdaad de beste waarborgen voor die instellingen, welke Frankrŷk overwonnen heeft en welke ik gezworen heb te zullen handhaven. In den loop van verleden jaar zŷn zŷ aan aanvallen blootgesteld geweest, waarover de kracht van mŷn gouvernement gezegevierd heeft, door den bŷstand welken dezelve bŷ de natie vond en door uwe medewerking, en dit verzekert ons van nieuwe overwinningen, indien nieuwe gevaren ons in de gelegenheid stellen dezelve te behalen. Het is die kracht welke mŷ de middelen gegeven heeft om den buitenlandschen vrede te waarborgen en te handhaven. De expeditie van Antwerpen is gedaan ter bereiking van twee oogmerken: de uitvoering van traktaten te verzekeren en Frankrŷk te waarborgen voor de gevaren waaraan eene vŷandelŷke staatkunde hetzelve blootgesteld heeft door zeer nabŷ onze grenzen legermagten, welke dezelven konden bedreigen, te vereenigen.

"Nu hoop ik dat wŷ die gevaren van ons afgekeerd hebben door de getrouwheid waarmede wy onze verbintenissen nagekomen hebben; en wŷ zullen bŷ voortduring dezelven nakomen, door ons te onthouden van den geest der verovering, die met den geest dezer eeuw niet overeenstemt en die geene andere uitkomst kan hebben, voor de genen die zich daarin laten wegslepen, dan op zich te halen al de rampen welken de menschelykheid mogten kwellen."

Uit dit antwoord straalt door de vredelievendheid van het Fransche gouvernement; en wŷ willen wel gelooven dat hetzelve uit den grond des harten komt: want de Koning Lodewŷk Philip heeft geen belang om oorlog te maken; als hŷ maar iets kan uitvinden om zŷne onderdanen niet ledig te laten zitten, dan zal hŷ den vrede behouden.

By de aankondiging der kapitulatie van het Kasteel van Antwerpen, verscheen de volgende uitboezeming in de Gazette de France:—

"Dank zŷ den Hemel, het Fransche bloed zal niet meer vloeijen, het schrikbeeld des algemeenen oorlogs is verdwenen; wŷ zyn wederom naar onze haardsteden terug gekeerd. Frankrŷks werkzaamheid is niet meer naar buiten gerigt, onze binnenlandsche aangelegenheden zullen haar overwigt hernemen. Er was een stilstaan. Alles gaat op marsch."

Men heeft te Parŷs eene berekening gemaakt, dat de onkosten van het Fransche leger in Belgie dagelŷks niet minder dan 75'000 ponden sterling beliepen. De veldtogt had reeds gekost (toen deze berekening gemaakt werd) twee millioenen ponden sterling, waarvan Engeland de helfte zal moeten betalen.

Wat zal der Engelsche natie, die zoo zeer tegen de bemoeijing met de Belgische zaken ingenomen is, schreeuwen, wanneer zŷ van die zware onkosten vernemen, welke zŷ te betalen zullen hebben.

RUSLAND.

Eens hebben wŷ gemeld dat Rusland aan het gouvernement van Frankrŷk betoogd heeft het bestaan van genootschappen der Poolsche uitgewekenen in Frankrŷk en dat men het vertrek van den Afgezant Pozzo di Borgo naar Londen, aangemerkt heeft, als in betrekking te staan met deze aangelegenheid. Thans echter weet men dat de Heer Pozzo di Porgo van Parŷs naar Londen is vertrokken om te onderhandelen in de zaken van Turkŷe.

Weinige Franschen dachten dat hun gouvernement gereedelŷk voldoening zou gegeven hebben aan de vorderingen van het Russische gouvernement, om het bestaan van genootschappen der Poolsche uitgewekenen te vernietigen en derzelver leden uit Frankrŷk te zenden. Men geloofde over het algemeen dat Frankrŷk eerder een kans van oorlog met Rusland zou wagen, dan het geringste hierin toetegeven. De Fransche Couranten vermelden echter met diepe droefheid dat de vaderlandslievende Polen op het vertoog van Rusland uit Frankrŷk verzonden zŷn.

Men dient ter toelichting van het gebeurde aantemerken, dat de Poolsche uitgewekenen hiertoe aanleiding gegeven hebben.

De Poolsche uitgewekenen hebben in hunne bŷeenkomsten eene proclamatie aan het Russische volk uitgevaardigd. In deze proclamatie, waarvan duizende afschriften in Rusland en Polen zŷn verspreid geworden, herinnert men de Russen aan de plegtige beloften welke de Keizers Alexander en Nikolaas aan de Russen gedaan hebben. Het Russische kabinet heeft hierop klagten ingezonden en om hetzelve te behagen, heeft het Fransche gouvernement gelast dat de leden van het committé national, die de proclamatie onderteekend hebben, de hoofdstad zullen moeten verlaten.

OOSTENRYK.

Het kabinet van Weenen heeft eenen brief rond gezonden aan de leden van het Duitsche bondgenootschap. In dit merkwaardig geschrift, spreekt Oostenrŷk over hervormingen, welke onvermŷdelyk moeten worden ingevoerd in de onderscheidene instellingen der Duitsche staten en der noodwendigheid om de contingenten van het leger der bondgenooten te bepalen.—Het kondigt terzelver tŷd aan dat de volmaakste eenstemmigheid in de drie hoven van het noorden heerscht. De hoofd inhoud van dezen brief herinnert eenigzins aan de circulairen en manifesten die de botsing van 1792 voorafgegaan zŷn.

COLUMBIA.

Officieel.

Het volgende is door het gouvernement ter plaatsing ingezonden.

Extract uit de wet van het Gouvernement van Nieuw Granada, gedagteekend Bogota den 14den January 1833—23, ter bepaling van den handel met de Indiaansche kusten van Goajira, Darien en Moskieten.

Art. 1. Vaartuigen die handel dryven willen met de kust dewelke zich uitstrekt van de *escudo de Veragua* en *Rio de los Culebras* af, met byvoeging van die van *Darien*, van *San Blas* af tot by de *Caimen* en die van de *Goajira*, met uitzondering van dat gedeelte der *Moskieten* kust, toebehoorende aan het gemeenebest van Centraal Amerika, het zy nationale of vreemde vaartuigen, moeten noodzakelyk de naaste haven, by de gemelde kusten, van die dewelke voor den vreemden handel opengesteld zyn, aandoen, om aldaar eene pas te verkrygen, het regt van twaalf realen voor elke ton betalen en zich met een document tot bewys daarvan voorzien.

Art. 2. Zonder de gemelde vereischten zal geen nationaal noch vreemd vaartuig tot den handel met de bedoelde kusten toegelaten worden, en dezulken die daarin gevonden worden zonder aan de bepalingen voldaan te hebben, zullen gevolglyk in de straffe van verbeurd verklaring vervallen.

Art. 3. Geen nationaal of vreemd vaartuig vermag met de inboorlingen van Goajira, Darien en de Moskieten handel te dryven in verbodene oorlogs artikelen, en dezulken die daarin mogten bevonden worden, zullen met de volle lading verbeurd verklaard worden, ofschoon zy voldaan mogten hebben aan de andere vereischten en voorzien zyn met het document ter staving daarvan.

Art. 4. Enz.

Voor Translaat extract konform,
De Consul der Nederlanden te Maracaibo,
EDW. BROOKE PENNY.

COLUMBIAANSCHE VERGADERING.

Columbia.—Staat van Nieuw Granada.
Secretarie van Binnen en Buitenlandsche Zaken.
Bogota den 15den January 1833.

De ondergeteekende Secretaris van Binnen en Buitenlandsche Zaken van Nieuw Granada, heeft last van zyn gouvernement ontvangen om aan den Heer Secretaris van Buitenlandsche Zaken van Venezuela te zenden, zoo als hy by deze doet, een afschrift van het dekreet uitgegeven door den President van den Staat tot het ten uitvoer brengen der negen eerste artikelen des traktaats van vrede, vriend- en bondgenootschap met de Ecuador gesloten, en om te berigten, dat de regering van dien staat het gemeld traktaat ook goedgekeurd heeft. Door deze gebeurtenissen zal het gouvernement van Venezuela ontwaren, dat de onlusten die ongelukkiglyk plaats gehad hebben tusschen de afdeelingen van het centrum en van het zuiden des ouden gemeenebests, geheel en al ten einde geloopen zyn, en dat zoo wel de eene als de andere bereid is om zich onledig te houden met de schikkingen die tusschen de Columbiaansche Staten moeten gemaakt worden.

Het gouvernement van Nieuw Granada wenscht opregtelyk dat de bedoelde schikkingen ten spoedigste tot stand mogen gebragt worden, om daardoor een einde te stellen aan den provisionelen en onzekeren staat die in vele opzigten werkelyk bestaat. De reeds te lang verlengde verwachting van eene byeenkomst van committenten der drie afdeelingen, en de toekomstige banden van vereeniging dewelke zy voortbrengen kunnen, plaatsen niet alleen het wettig en administratief stelsel maar tevens de vorm van het staatkundig bestaan van den staat in eene onzekere stelling, tot groot nadeel van het welzyn en den voorspoed van die Staten. Geene volkomene hervormingen in de onderscheidene takken van den publieken dienst kunnen met een vast vertrouwen ondernomen worden, wanneer zy door latere verhandelingen met de andere Staten zonder gevolg zouden kunnen blyven. Het is te vreezen dat dezelfde oorzaken ook dergelyke gevolgen aan Venezuela en den Ecuador te weeg brengen zullen. Het gouvernement van den ondergeteekende oordeelt dus, dat het eenen noodzakelyken maatregel is, voor het wederzydsch belang der drie afdeelingen, om het tydstip zoo veel mogelyk te verhaasten waarop definitivelyk zal bepaald worden, of er een verdrag zal getroffen worden en welke de grondslagen zyn zullen waarop hetzelve moet gevestigd worden.

Men moet echter, door de verklaring van dezen wensch, geenszins veronderstellen, dat de regering van Nieuw Granada reeds met derzelver gevoelen omtrent den aard der nieuwe overeenkomsten die gesloten moeten worden, vooruitloopt. Zy wederhoudt zich van eenige aanduidingen te geven omtrent dit teder punt, aangezien hare meening in dit opzigt eeniglyk bepaald is tot de bevordering van de byeenkomst der plenipotentarissen, die zich zullen hebben bezig te houden met een onderwerp van zoo veel gewigt. Deze zyn het die het belangryk vraagpunt der vereeniging onderzoeken en bepalen moeten, met beraadpleging van de wenschen en belangen van hunne committenten.

Het gouvernement van Nieuw Granada gelooft echter dat het niet overbodig is by deze te verklaren zoo als het plegtig verklaart: dat van de zyde van dezen staat geene soort van vereeniging zal aangenomen worden die niet het gevolg zy van eene redelyke, bedaarde en vriendschappelyke beraadpleging, waarin de politieke geryven en het wederzydsch welzyn der contracterende partyen zullen overwogen en onderzocht moeten worden, door wettige middelen, aangetoond door de respective regeringen. De constitueerende conventie van Nieuw Granada heeft over dit onderwerp de wet van den 10den Maart uitgevaardigd, dewelke de ondergeteekende de eer gehad heeft by zyne missive van den 23sten Maart des verleden jaars aan den Heer Secretaris van Buitenlandsche Zaken van Venezuela te zenden. De regelen die in dezelve voorgeschreven zyn, zullen het onveranderlyk rigtsnoer uitmaken waarnaar het uitvoerend bewind deszelfs gedrag vormen zal in de bestiering van deze gewigtige zaak.

Dan, het is niet alleen de beraadpleging over de staatkundige banden die tusschen de afdeelingen van Columbia bestaan moeten, die de byeenkomst der gecommitteerden dringend vordert. Het zy dat de Staten zich onder een federatief stelsel of door eenen bondgenootschappelyken band vereenigen, of ook wanneer derzelver toekomstige betrekkingen mogten bepaald worden eeniglyk door publieke traktaten, zyn er nogthans andere belangen te regelen en pligten te vervullen, die, daar zy algemeen zyn, aan alle de volken van de oude Republiek, de tegenwoordigheid van het gezag eener Columbiaansche vergadering vorderen, tot derzelver spoedige afdoening. De betaling van de renten en de amortisatie der inlandsche en vreemde schulden, waarmede het krediet en de eer der natie zoo naauw verbonden zyn; de middelen en aanleidelyke besluiten ter invordering der groote sommen die Peru aan Columbia schuldig is; de bepalingen der grensscheidingen, de onderlinge overeenkomsten omtrent de wyze van onze wederzydsche handelsbetrekkingen, en de wyze om in het vervolg de vreemde relation te bestieren, zyn voorwerpen waarover de Staten zich onverwyld met elkander verstaan moeten, zoo wel om de heiligste verpligtingen die op dezelve rusten te vervullen, als om derzelver eigene regten en belangen te bepalen en te verzekeren.

Als een bewys van de dringende noodzakelykheid die er bestaat tot de spoedige en definitieve regeling der vreemde schuld, voegt de ondergeteekende by deze nota een afschrift van eene aanschryving over dit onderwerp dewelke door den Britschen Minister in deze hoofdstad, aan hem gerigt is geworden. Men ziet daaruit dat de vorderingen der krediteuren van Columbia dagelyks ernstiger en herhaaldelyker gedaan worden, en dat de regeringen der drie Staten, zonder de goede trouw te schenden, niet nalaten kunnen gehoor te verleenen aan eene zaak waarop de stempel van het krediet en van de eer der natie gelegd is.

Door alle deze dringende en wederzydsche noodzakelyke redenen, noodigt het gouvernement van Nieuw Granada, door middel van den ondergeteekende, de regering van Venezuela, om, overeenkomstig hetgeen door hare wetgevende magt besloten is, derzelver gecommitteerden afteevaardigen, ten einde zich met die van dezen Staat en met die van den Ecuador te vereenigen en zich onmiddelyk bezig te houden met de gewigtige zaken die het doel hunner zending uitmaken.

Het gouvernement van den ondergeteekende rigt mede eene dergelyke uitnoodiging aan dat van den Ecuador, en twyfelt niet dat deszelfs gecommitteerden zich zeer spoedig op weg begeven zullen, daar zulks in het verdrag bepaald is, en aangezien beide regeringen het traktaat goedgekeurd hebben in dat gedeelte waarin die bepaling vervat is.

De ondergeteekende heeft de eer op nieuw aan den Heer Secretaris, aan wien hy zich rigt, de verzekeringen te geven van zynen volmaakten eerbied.

(Geteekend) ALEXANDER VELEZ.

Aan den Heer Secretaris van Staat
in het Departement van Buitenlandsche Zaken van Venezuela.

Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaibo,
EDW. BROOKE PENNY.

STAAT VAN VENEZUELA.

Gouvernement der Provincie.
No. 411.

Maracaibo den 9den Maart 1833.—4.—23.

Aan den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden.

De Heer Secretaris van Staat in het Departement van Binnenlandsche Zaken en Justitie, meldde my onder dagteekening van den 9den February jl., hetgeen ik voor UED. afschryf.

"Het Committé van Gezondheid van La Guaira in " deszelfs beraadslaging van den 14den January jl. be" sloten hebbende, om vryelyk het binnenkomen in die " haven toe te laten van vaartuigen die derzelver schoo" ne gezondheids pas mede brengen, met het certificaat " van den Consul van Columbia, dat er geene Cholera " Morbus bestaat ter plaatse van derzelver vertrek, en " het gemeld besluit ter goedkeuring aan het gouverne" ment voorgelegd hebbende, zoo heeft Zyne Excellen" tie de President goedgevonden hetzelve te bekrach" tigen, en te bepalen, dat die verordening aan de an" dere kustelyke provincien zal rond gezonden worden, " op dat dezelve aldaar als eenen algemeenen regel o" ver het onderwerp zal kunnen verstrekken. Het ge" melde Committé heeft tevens gevraagd, of men vaar" tuigen binnen die haven zoude kunnen toelaten wan" neer zy geene behoorlyke pas van gezondheid vertoo" nen kunnen; daarop heeft het uitvoerend bewind noo" dig geoordeeld op dien dag te besluiten, dat onder geen " voorwendsel hoe ook genaamd, vaartuigen zullen toe" gelaten worden die zonder eene gezondheids pas aan" komen, vermits niets gemakkelyker zoude kunnen " zyn dan de waakzaamheid der regering te verachten " en de maatregelen ter afwering van besmettelyke " ziekten te verydelen, aangezien elk schipper zyne ge" zondheids pas zoude kunnen verbergen wanneer de" zelve niet schoon is, en dat dientengevolge in het to" gendeel wanneer een vaartuig geene schoone of on" zuivere gezondheids pas vertoonen kan, hetzelve aan " eene gestrenge quarantaine zal moeten onderworpen " worden. Ik heb tevens last ontvangen om gemeld " besluit aan diezelfde provincien kenbaar te maken tot " de behoorlyke nakoming daarvan."

Ik heb de eer zulks ter kennis van UED. te brengen, op dat UED. in staat moge zyn zich daarvan by voorkomende gelegenheden te bedienen tot zoodanige einden als UED. noodig oordeelen mag; in het begrip, dat het bedoeld besluit van heden af, zynde de dag van deszelfs afkondiging, volkomen werking hebben zal.

Ik ben van UED. Myn Heer de Consul met de meeste hoogachting

De zeer gewillige Dienaar,
(Geteekend) RAMON DE FUENMAYOR.

Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaibo,
EDW. BROOKE PENNY.

STAAT VAN VENEZUELA.

Gouvernement der Provincie.
No. 412.

Maracaibo den 9den Maart 1833.—4.—23.

Aan den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden.

In het haven reglement, door de provinciale Deputatie daargesteld en door het opper gouvernement goedgekeurd, staat vermeld hetgeen ik woordelyk afschryf:

" Artikel 4. Wanneer de schipper van een vaartuig " eenig individu, wie hy ook zyn mogt, zonder paspoort, " of zonder op de monsterrolle geplaatst te zyn, van de" ze haven vervoere of binnen dezelve aanbrenge, zal hy " in eene boete van een honderd pesos ten behoeve der " hospitalen bekeurd worden."

En hoezeer het gemeld besluit met het algemeen reglement over het onderwerp gepromulgeerd en met de gewone formaliteiten uitgevoerd is geworden, zoo heb ik het echter noodig geoordeeld UED. officiele mededeeling daarvan te geven, tot zoodanige einden die tot de nakoming van het hoofd besluit strekken kunnen.

Ik ben van UED. met de meeste consideratie

De zeer bereidwillige Dienaar,
(Geteekend) RAMON DE FUENMAYOR.

Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaibo,
EDW. BROOKE PENNY.

De Hertog van Wellington.

Aan eene door haren geest beroemde dame gevraagd zynde: wat zy in de groote mannen die zich aan haar ter opmerking voorgedaan hadden, meest merkwaardigs gevonden had, gaf zy hierop ten antwoord: *hunne middelmatigheid.* Deze inval kan vry algemeen van toepassing zyn.

Byna alle portretten misleiden; het zyn gelykenissen en zy gelyken niet; zy stellen gemeenlyk den mensch *van zyne schoonste zyde* voor, en verleenen hem eene grootheid en eene waardigheid, aan welke het origineel en diens vrienden waarschynlyk nimmer dachten vóór de kunst des schilders dezelve had doen uitkomen. Van daar dat zy, die over het gelaat van den hertog van Wellington volgens de heerlyke by de prentverkoopers ten toon gestelde platen oordeelen, hetzelve kwalyk beoordeelen. De van hem bestaande spotprenten (en dit is geene siekelachtige aanmerking) stellen ons den hertog veel beter gelyk hy is voor, want daaronder bevinden er zich van eene buitengewone gelykenis. Dezelve ziende, vergeet men dat het karikaturen zyn, en herkent men den hertog zelven, onverschillig in welk een' koddigen staat de vervaardiger des karikatuurs hem geplaatst heeft. De hertog van Wellington heeft een zoo opmerkelyk gelaat, dat men, hetzelve gezien hebbende, het niet gemakkelyk vergeet.— Zyne trekken zyn sprekend, zyn gezigt is bovenmate lang, en buiten alle evenredigheid met zyne gestalte, die middelmatig en zoo mager is, als een zieke die den strengsten leefregel in acht neemt. Het zou de meest ongetrouwe verwezenlyking van den dik gebuikten John Bull zyn. Niets doet in dit beenachtige aangezigt, noch in dit dunne styve ligchaam, dat in zulk een nauwen uniform ingekerkerd is, dat dezelve voor een nog nietiger individu dan Zyne Genade schynt vervaardigd te zyn, aan het zoo voedende *roast-beef* van oud Engeland denken. Evenwel drukt zyn uiterlyk nog genoeg zyn gewoon karakter uit. De hertog van Wellington is *zeer werkzaam*, maar heeft het nooit *druk*; met spoed, doch nimmer met overhaasting het te doene werk verrigtende; voor het overige, koud, oploopend, onwrikbaar van denkwyze, welligt heerschzuchtig, doch rustig en standvastig, in omstandigheden in welke ieder ander verlegen of besluiteloos wezen zou.

De twee meest eigenaardige karaktertrekken van deze voorname personaadje, zyn deze beslissende wyze van handelen en die werkzaamheid zonder drokte. Aan deze beide hoedanigheden, doch voornamelyk aan de eerste is het, dat Mylord zyne krygs-en staatkundige grootheid te danken heeft. De tweede treft men het meest in de gewone uitoefening zyner hooge ambtsbetrekkingen aan. De hertog eerste minister bevond zich overal; had voor alles tyd; in Engeland zoo wel als op het slagveld, werden de vermaken door hem nimmer verlaten voor de bezigheden, noch deze laatste om vermaken verzuimd.—Zoo men te Londen party van zynen dag wil trekken, moet men vroeg opstaan. In het bed te beraadslagen in deze hoofdstad zou zich blootstellen zyn, om des avonds genoodzaakt te wezen de woorden van Titus te gebruiken. By gelegenheid myner eerste reis aan de boorden van den Teems—zegt de schryver dezer karaktertrekken—kwam de vriend, die my wel tot leidsman wilde verstrekken, my dikwyls reeds by het opgaan der zon afhalen. Den eersten dag traden wy ten zeven ure het St. James's-park binnen. Aldaar wandelde iemand voor ons uit, de frissche lucht genietende, en naar alle zyden eenen vorschenden blik werpende, even als om te zien of de lanen behoorlyk geharkt waren. Het was de hertog van Wellington, die den weg naar Downing-Street insloeg, alwaar hy waarschynlyk in zyne bureaux tot elf ure moest arbeiden, om zich vervolgens overeenkomstig zyne gewoonte, naar de kamer der lords, in dewelke te dezen tyde de zittingen het warmst waren, en zich van daar naar de Kommissie over de brug van Londen destyds gebouwd wordende, te begeven, om aldaar twee of drie uren met de lords Durham en Londonderry over houtskool en hardsteen te praten.—Een weinig vóór drie ure waren wy bezig de nieuwe poort van Hyde-park te bewonderen, toen een ruiter myne aandacht tot zich trok. "Het komt my voor, deze personaadje elders gezien te hebben," zeide ik tot mynen geleider.—"Zonder twyfel," antwoord hy my," het is de hertog van Wellington; er is heden ten drie ure kabinetsraad; hy maakt zich die hem nog overschietende vyf minuten nutte, om nog eenen togt naar zyne bureaux te gaan doen." Ten half acht ure bevonden wy ons in het *parterre* der opera; Madame Malibran er moetende zingen, hadden wy ons gehaast met eten. Ter linker zyde in eene ledige loge boven het orkest, treedt iemand binnen: het was de hertog van Wellington. Na het eerste bedryf van den *Barbière* zie ik op: de hertog was er niet meer. "Dat geloof ik wel" gaf myn Engelschman my ten antwoord; "lord Winchelsea heeft te kennen gegeven, dat hy heden avond in het Hoogerhuis eene motie zou doen, waar de hertog hy zal hebben willen zyn; en laten wy, dewyl gy den *Barbière* reeds meermalen hebt zien opvoeren, hem volgen, alsdan kunt gy de zitting bywonen."—Wie is die man die ons daar zoo stout vooruitgaat, vraagde ik, door den gang voor vreemdelingen binnentredende? De hemel vergeve my! daar springt hy met den hoed op het hoofd over het afsluitend hekwerk heen, alsof hy zich te zynent bevond, en neemt plaats op de bank der schatkist, zonder iemand aan te zien of toe te spreken.—Het was de hertog van Wellington, in zynen mantel met kleinen kraag gewikkeld.

De gewone wyze van spreken van den hertog, is plotseling en scheidyk achter elkander, zyne voordragt plomp en niet zeer duidelyk. Hy schynt deze gebreken te gevoelen, en zoekt dezelve te boven te komen. Wanneer hy aanvangt tot de kamer te spreken, is zyne uitspraak zoodanig, als of hy den mond te vol met tanden had; doch hy spreekt met vrymoedigheid, en drukt zyne denkbeelden op eene duidelyke, beknopte en krachtige wyze uit. Byaldien hy evenwel niet meer dan spreker in de kamer der Lords ware, zou de faam geenszins zyn' naam aan de vier hoeken der wereld uitbazuinen; doch zien men hem op de ministerieële bank, de verveelende woordentwisten aanhooren, zoo zegt men tot zich zelven den man te zien, wiens rustig en doordringend oog, slagvelden geregeld, en wiens wenk duizenden in de dood heeft kunnen voeren. Wanneer hy het woord neemt, zoo meent men in het geluid zyner stem dien bevelenden toon waar te nemen, die vroeger bevelen tot overwinnen gaf. Doch men verwondert zich, hem in de ellendige byzonderheden, van het parlementaire leven ontmoetende, dat de generaal zich tot het op zich nemen eener zoo smakelooze rol heeft kunnen verlagen. Somtyds schynt het als of het staatkundige leven hem zelven ongeduldig maakt, en verraadt zich de ziel des krygsmans alsdan in zynen blik.

De dagelyksche gesprekken des hertogs van Wellington, verspreiden een nog helderder licht over zyn karakter dan zyne redevoeringen. In stede van het onderhoud door die onophoudelyke vragen of antwoorden, die den zin van hetzelve onder den dorren overvloed der woorden als verstikken steeds te voeden, hebben er van tyd tot tyd by hem tusschenruimten of een volstrekte stilstand in het gesprek, plaats, en dan weder viert hy den stroom zyner gedachten den vryen teugel; echter schynt het—de krygskunst ter zyde gesteld—zyneen geest aan uitgestrektheid en diepte te mangelen. Niemand omvat met meer duidelykheid en zekerheid, hetgeen onder het bereik zyner kennis valt, dan hy; maar door zyne krygskundige levenswyze, aan het vaardig handelen naar de indrukken van het oogenblik gewoon, schynt hy in zyne staatkundige overwegingen niet genoeg over de daaruit voortvloeyende gevolgen na te denken.

In eene militaire school in Frankryk opgevoed, en zeer vroegtydig tot eenen hoogen graad bevorderd, onderscheidde hy zich weldra door zyne bedrevenheid in de veldheerskunst, en de onverschrokkenheid zyner taktiek. Met eene aanhoudende naarstigheid had hy de verschillende pligten eens officiers bestudeerd, en deed hy zich door zyne voorzigtigheid in moeyelyke omstandigheden, door zynen yver voor de krygstucht en zyne begaafdheid tot het in eenen volmaakten staat brengen, der onder zyne bevelen staande troepen niet minder kennen, dan door zyne geestkracht en bekwaamheid in het party trekken van alle mogelyke voordeelen. Niettegenstaande het *geluk* ongetwyfeld veel aan de begaafdheid van den besten veldheer toebrengt, zoo moet men echter bekennen, dat, zoo de hertog van Wellington als krygsman de kunst verstond van aan anderen het vertrouwen hetgeen hy zelf bezat, in te boezemen, gelukte hem zulks, doordien de soldaten zeer goed bewust waren, dat dit vertrouwen uit de beredeneerde kennis zyner hulpmiddelen en die zyner vyanden, en geenszins uit eene roekelooze verwaandheid voortsproot.

Men kan den hertog van Wellington ten laste leggen, van somtyds algemeene verschilpunten met de vooringenomenheid van iemand te beoordeelen, die meer bekwaam is in het ter regter tyd aanwenden van hetgene hy weet dan opmerking als veelwetend verdient; gaarne trekt hy uit byzondere door hem opgemerkte daadzaken algemeene sluitredenen, en doet al te gemakkelyk uitspraak over het goede of slechte van een stelsel, naar hetgeen hy van de omkomsten van hetzelve in byzondere gevallen weet.

Voor menschen van eene levendige verbeelding, voor de leden zyne landgenooten in het byzonder, is het karakter des hertogs, van de gunstigste zyde beschouwd, een dier karakters die men bewondert doch geenszins bemint. Even onvatbaar voor gevoeligheid als voor verrukking, zendt hy met dezelfde onverschilligheid waarmede hy een versleten kleed wegwerpt, eenen minister weg; hy gaat een tweegevecht met even weinig ontroering aan, als of hy zich ten ontbyt gereed maakt. Alles wat hy doet, schynt hy te doen, door vooraf besloten te hebben het te doen. Deze beweegreden in overeenstemming met zyn verstand, is hem genoeg, en hy stoort zich geenszins aan de ingevingen, die andere menschen dien overeenkomstig zouden doen handelen.

Zyne gewoonte is de zaak die hem bezig houdt te behandelen, zonder naar de minste betrekking derzelve met eenige andere uit te zien; van daar de dorheid en de beknoptheid zyner briefwisseling. Zoo kunnen ook zyne brieven ten voorbeelde van eenig bestuur betreffende briefwisseling verstrekken. Uit de diplomatische taal, heeft hy de met zinspelingen en versieringen opgevulde redeneerkunde verbannen. Zonder volstrektelyk bondig te kunnen genoemd worden, is zyn styl die van den man, die niets meer zeggen wil, dan ter ontwikkeling zyner denkbeelden noodig is. Hy heeft hetgeen men noemen zou, eenen gedrongen styl.

De hertog van Wellington is te Dungan, in het graafschap Meath op den 1 Mei 1769, drie en eene halve maand vóór Napoleon geboren, en heeft dus reeds den ouderdom van drie en zestig jaren bereikt.